1 MAYISI TUNÇ BİLEKLERİMİZLE YAŞATIYORUZ, YAŞATACAĞIZ!

1 Mayıs, 1979 yılında da en şanlı biçimde, 1 Mayıs Alanı'nda kutlandı. Türkiye işçi sınıfı, politik örgütü öncülüğünde verdiği mücadeleleriyle; 1 Mayıs günü kararlılığını, sosyalizm savaşındaki döndürülmezliğini kanıtladı.

1 Mayıs, bir ay öncesinden engellenmeye çalışıldı. Sıkıyönetim bildirileriyle, hükümet açıklamalarıyla, burjuva örgütlerin girişimleriyle 1 Mayıs engellenmeye, dahası yasaklanmaya çalışıldı. Ama bu çabalar GENÇ ÖNCÜ Genel Merkezi'nin yaptığı açıklamada da belirtildiği gibi "çağ dışı kalmış çabalar"dı ve aşılacaktı.

1 Mayıs'tan bir gün önce sokağa çıkma yasağı konuldu. Böylece hükümet halkından ne denli korktuğunu da açıklamış oluyordu. Tüm aldıkları önlemlere güvenemeyere', konulan yasak, "İstanbul'u tümüyle 1 Mayıs Alanı" biçimine getirdi.

İstanbul'da bir hafta öncesinden başlayan baskı ve terör, Türkiye İşçi Partisi, DİSK ve bağlı sendikalar, Genç Öncü örgütlerinin sürekli aranması, sürekli tutuklamalar... son günkü yaratılan terör, baskı, hiç bir şey 1 Mayıs'ın kutlanılmasını engelleyemedi. 1 Mayıs, İstanbul'da yani 1 Mayıs Alanı'nda kutlandı. Türkiye İşçi Partililer ve Genç Öncüler, bilimsel sosyalist kararlılıklarıyla, yasa dışı sokağa çıkma yasağını tanımayarak 1 Mayıs'ı kutladılar. "Ateşi ve ihaneti göğüsleyerek" tüm dünya işçi sınıfına, Türkiye işçi sınıfının ne denli kararlı ve sosyalizme yürüyen hareketin ne denli gelişkin olduğunu göstererek, 1 Mayıs'ı armağan ettiler.

1 Mayıs 1979 Türkiye işçi sınıfının tarihine önemli bir gün olarak geçecek. 12 Mart 1971'de alınan tavır ne kadarönemli ise, 1 Mayıs 1979'da alınan tavırlara göre örgütler ve kişiler değerlendirilecek. Bu anlamda 1 Mayıs işçi sınıfı hareketinin mihenk taşı olacak.

NEDEN MİHENK TAŞI?

79 1 Mayıs'ı, burjuvazinin tavrına karşı tutarlı ve kararlı şekilde dimdik duranlarla, teslim olanları kesin ve net olarak birbirinden ayırdı. İşçi sınıfı dostunu ve düşmanını çok iyi tanıdı.

BURJUVAZİNİN DURUMU VE TAVRI

Türkiye'de kapitalizmin çarpık, geri ve dışa bağımlı yapısı ekonomik bunalımları içinden çıkılmaz hale getiriyor. Bu bunalım politik alana da yansıyor ve sosyal demokrat iktidar her geçen gün daha bir sağa kayıyor, daha bir gerici konuma geliyor.

Özellikle son bir yıl içinde iktidar işçi ve emekçilere hiç bir şey vermemiştir. Aksine çok şey almıştır. Kapitalizmin tüm ekonomik bunalımlarının faturası işçi ve emekçilere ödettirilmiş, bir de bunların üstüne demokratik - politik hakları gasp edilmeye çalışılmıştır. Siyasi partiler yasası ve seçim yasasında yapılan değişikliklerle kazanılmış haklara el konulmuş, değiştirilmek için sırada bekleyen dernekler yasası vb. ile de demokratik toplumsal muhalefetin ses'ni soluğunu iyice kesmeye yönelik girişimler içine girilmiştir.

Seçimlerde "ya CHP, ya faşizm" tezini işleyerek emekçi yığınların oyunu alan mevcut iktidar, faşist terörün üzerine gitmek şöyle dursun faşist hareketin gün ve gün mevzi kazanmasına neden olmuştur.

Sosyal demokratların gerek ekonomik, gerekse demokratik - politik anlamda işçi ve emekçilere hiçbir şey vermiyeceği bilimsel sosyalistlerce başından beri bilinmekteydi. Ancak toplumsal yapı ve bilinç, emekçi yığınların bunu kavramasına olanak vermedi. Onlar, sosyal demokratların kendilerine birşey vermediğini ve veremeyeceğini yaşayarak öğrendiler, öğreniyorlar.

Bir sıkıyönetim olayı da böyle oldu. "Yaygın şiddet eylemlerini önleme" gerekçesi ile ilan edilen sıkıyönetimin kime hizmet edeceği, kimi baskı altına alacağı bilimsel sosyalistlerce biliniyordu. Yaşandı ve görüldü ki: Sıkıyönetim faşist odakların üzerine gitmek yerine, demokratik toplumsal muhalefeti ezme, ilerici yayınları yasaklama, örgütlenme özgürlüğünü kısıtlama, temel hak ve özgürlükleri sınırlama uygulamaları içindedir. Bir de bunların üstüne "bölücülük" gerekçesi ile Doğu'nun da sıkıyönetim bölgesi içine alınmasıyla, bugüne kadar kürt halkı üzerinde sürdürdükleri ırkçı-şoven baskıcı politikanın, zaten var olan fiili sıkıyönetimin meşrulaştırılmasını sağlamak yolunda adım attılar.

Bu bakımdan burjuvazi ve onun sosyal demokrat iktidarının tavrı açık ve nettir: temel hak ve özgürlükleri yok etme, işçi ve emekçileri ekonomik baskı altına alma.

Bunun karşısında işçi sınıfı ve emekçilerin ve onların politik hareketinin tavrı ne olmalıdır?

Teslim olmak mı? HAYIR!

İŞÇİ SINIFININ TAVRI

İşçi sınıfı, müttefiki tüm emekçi sınıf ve tabakalarla birlikte demokratik toplumsal muhalefetin örgütlenmesini sağlamak, burjuvazinin karşısına sarsılmaz bir şekilde, çelik gibi dikilmek zorundadır. Bu tavrın öncülüğünü bayraktarlığını elbette işçi sınıfı partisi yapacaktır. Hem de milim şapmadan. Bu tavrın doğruluğunu demokratik toplumsal muhalefete göstererek.

79 1 MAYISI'NI İSTANBUL'DA 1 MAYIS ALANINDA KUTLAMA, BU TAVRIN SEMBOLÜ HALİNE GELMİŞTİR.

1 Mayıslarda işçi sınıfı, burjuvaziye karşı birlik, dayanışma ve mücadele azmini gösterir. Sosyalist ülkelerde 1 Mayıslar sosyalist kazanımların sergilendiği, dünya devrimci güçleri ile dayanışmanın geldiği boyutları belirleyen bayram günüdür. Kapitalist ülkelerde ise burjuva iktidarlarının politikalarına karşı işçi sınıfı ve müttefiki emekçi sınıf ve tabakaların tavrını, mücadele kararlılığı ve azmini ve de gücünü gösteren bir gündür.

Ülkemizde yukarıda sergilemeye çalıştığımız politik durum karşısında bu 1 Mayıs daha bir anlam, daha bir önem kazanmıştır.

Burjuvaziye ve onun iktidarının işçi ve emekçileri baskı altına almaya yönelik politikasına karşı mı durulacaktır? Yoksa onların çizdiği çerçevede ve onların istediği alanda göstermelik bir "muhalefet"mi yapılacaktır.

Elbette bizim tavrımız karşı durmak, direnmek yönünde olmuştur ve olacaktır.

Burjuvazinin tavrı da bu karşı duruşu önleme, engelleme yönünde gelişmiştir.

Bu iki zıt tavır, yani işçi sınıfının tavrı ile burjuvazinin tavrı 1 Mayıs'ın 1 Mayıs Alanı'nda yapılıp yapılmaması konusunda gelip düğümlenmiş, burada somutlanmıştır.

Burjuvazi işin farkındadır. 1 Mayıs'ı 1 Mayıs Alanı'nda kutlamanın ne anlama geleceğini çok iyi anlamıştır. Sokağa çıkma yasağına kadar varan korku bunun göstergesidir.

Türkiye İşçi Partililer ve Genç Öncüler 1 Mayıs'ı 1 Mayıs Alanı'nda kutlamanın anlam ve önemini kavrayıp bilimsel sosyalizmin kılavuzluğundan sapmadan, işçi sınıfının tarihi geleneğine, mücadele azim ve kararlılığına uygun bir politik tavır almışlardır.

Ve tüm engellemelere rağmen 1 Mayıs 1979'u her yeri 1 Mayıs Alanı haline dönüşen İstanbul'da kutlamışlardır.

Bu tavrı tüm yüreğimizle selamlıyoruz.

"TAKDİRLE KARŞILANANLAR"

1 Mayıs 79'un taşıdığı bu politik önem kimi "sol" gruplarca anlaşılamadı, anlaşılmak istenilmedi. İGD baştan beri sürdürülen tüm ilişkilere, kendilerine yukarıda anlatılanların sürekli yinelenmesine karşın, İzmir'e giderek içine girdikleri "ihaneti" çiçeklerle ve halay çekerek kutladılar. Sıkıyönetimin ve İçişleri Bakanı'nın takdirlerini kazanarak, İstanbul'da yaratılan devlet terörüne katkıda bulunarak.

Kurtuluş grubu ise politikasızlığını net olarak sergiledi. Öncelikle, İstanbul'da kutlanılmalıdır diyerek, sonradan İGD'nin ihanetine katılacağını açıklayarak ve en sonunda Dev-Yol, Halkın Kurtuluşu saflarına çarkederek. Ama bu politikasızlık tümüyle, tabanıyla, tavanıyla gerçekleştirilemedi. İstanbul'da bir bölgede 1 Mayıs günü kendi örgütlülükleri ile, grup kararına karşı çıkarak 1 Mayıs kutlamalarına katılanlar, Ankara'dan İzmir'e gidenler içinde, yapılanın işçi sınıfı hareketine ihanet olduğunu vurgulayanlar; tüm bu unsurlar, yöneticilerinin ve içinde bulundukları grubun politikasızlığını tartışmak zorundadır.

Aynı politikasızlık GEB için de geçerlidir. GEB, Ankara ve İstanbul'da Genç Öncüler'le ortaklaşa tavır için hazırlanırken, İzmir'deki "çiçek ve bahar bayramı"na katılmaktan çekinmemiştir. Bu politikasızlık, GEB üyesi arkadaşlarca değerlendirilmelidir. Bu, zaman geçirilmeksizin yapılması gereken bir zorunluluk olarak önlerinde durmaktadır.

Gerek TSİP, gerekse SGB İstanbul'da katılma kararı alırken, bunu yaşama geçirmekle de yükümlü olduklarını unutmuş olacaklar ki, 1 Mayıs kutlamalarına katılamadılar. Oysa 1 Mayıs günü yapacakları politik çıkış onlara da örgütlü birleşik güç içinde onurlu bir yer sağayacaktı. Ancak unutulmamalıdır ki zaman geçmiş değildir.

1 Mayıs aanlarından 1976'dan beri atılmış olan maocularla ortaklaşa kutlamalara girmenin hesabını Devrimci Yol yöneticileri vermek zorunia olduklarını unutmamalıdırlar. Bu tavırlarıyla düştükleri gerici konumdan sıyrılmak, ya da sürdürerek karşı devrimci saflara geçmek kendi ellerinde olan bir olaydır. Ancak tabandaki sempatizanlar, kendilerine güvenemeyen yöneticileri hakkında düşünmeli, 1 Mayıs'ta içine düştükleri çıkmazdan sıyrılmalıdırlar.

TÜM İLERİCİ DEMOKRAT GÜÇLER,
İŞÇİ KÖYLÜ ÖĞRENCİ GENÇLER
ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜÇ İÇİN İLERİ!

1 Mayıs cönemecinden karşı saflarda yer alarak geçen gruplar, bu grup ve örgütlerin üyeleri, kararlı tavrı gösteremeyenler, kısaca ilerici saflarda yer alıp da, 1 Mayıs olayında bilimsel sosyalistlerle birlikte davranamayanlar, zaman geçirmeksizin politikalarını gözden geçirmek zorundadır. Bilimsel sosyalistler GENÇ ÖNCÜLER bu yönde yılmayan bir mücadele içindedirler, şimdi daha da açık yürekle örgütlü birleşik güce katılacak kişileri, grupları beklemektedirler. Bu yönde ilk adım Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Genç Öncü Genel Başkanı Abdurrahman Atalay ve tüm 1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılmaları için verilecek mücadeledir. Tüm ilericiler, demokratlar, bu göreviе yükümlüdürler.

1 Mayıs 1979 Türkiye'de de, İstanbul'da 1 Mayıs Alanı'nda kutlanmıştır.

1 Mayıs 1979'da yaşatılmıştır. Yaşatanların tunç bilekleri tüm 1 Mayıs'ları da yaşatacaktır.

YAŞASIN 1 MAYIS!
BEHİCE BORAN, ABDURRAHMAN ATALAY
TÜM 1 MAYIS TUTUKLULARI İÇİN ÖZGÜRLÜK!

GENÇ ÖNCÜLER